

V Tachově dne 1.2.1993

Vážení přátelé,  
ihned, k příloze 1. čísla Zpravodaje za rok 1992 pro účely kroniky obcí Čechů z Volyně podle předepsaného dotazníku, jsem podrobně popsal obec Holoven Českou /Holovli/, okr. Slavuta, ve východní části Volyně a zaslal na tehdy doporučenou adresu: ing. Václav Petříček, Malinová 19, 106 00 Praha 10.

Ve Zpravodaji č. 8/92 jsem měl připojený lístek, že jsem tak neučinil. To mě naštvalo a nereagoval jsem. Na štěstí jsem si udělal opis, který Vám nyní, spolu s vyplněným formulářem pro historickou mapu o Čechách na Volyni, zasílám. K původnímu popisu však chybí plánec obce / viz dotazník příspěvku do kroniky, bod č. 10/.

Doufám, že můj příspěvek v dostatečné míře pomůže jak při sestavování kroniky, tak historické mapy o Čechách na Volyni.

Ve formuláři k historické mapě jsem vedle požadovaných údajů za obec Holoven Českou /Holovli/, uvedl také mě známé údaje za obec Slavkoviče, kde jsem se narodil, ale od 14 let tam nebydlel, když jsem odešel na studia do Kyjeva a pak působil na českých menšinových školách v okrese Slavuta, východní část Volyně.

Mrzelo by mě, kdyby můj materiál, který jsem Vám zaslal před rokem, někde zapadl nebo byl ztracen. Byl bych vděčen, kdybyste mi o tom podali zprávu.

Přeji Vám hodně úspěchů ve Vaší záslužné práci pro naše krajany.

*N. Puler*

Moje adresa: Václav Puler,  
Školní 1379  
Tachov  
347 01

*není to můj  
můj!*

*3.2. jen náhodou zpet ať dodal ip o*

*432 a 639*

*758 Slavkoviče*

*Bezan 10  
Malin 30*

*2000. smíšené  
10 jiné*

*škola na  
Květi  
různé školy*

*není  
škola  
Pulka*

*735 Holoven Č  
(Holovli)*

*710. smíšené  
7 j.*

**Příspěvek do kroniky české obce na Volyni Holoven Česká,  
okres Slavuta.**

/Podle dotazníku přílohy Zpravodaje Čechů z Vělyně  
a jejich přátel, č.I/92 /.

1. Václav PULER
2. 5.3.1917, Slavkoviče, okres Bazar
3. Holoven Česká, okres Slavuta
4. Učitel české menšinové školy, působil v Holovni České s přerušováním od r.1934 do r.1947. V r.1938 v sovětské části Volyně byly české školy zrušeny a přešlo se na školy s ukrajinským jazykem vyučovacím.
5. Po příjezdu do Čech vykonal nostrifikační zkoušku a nastoupil jako smluvní učitel na obecné škole v Lískové, pak působil jako řídící učitel na dvojtřídní národní škole v Nemanicích, okres Domažlice. Učitelskou činnost ukončil na školách v Tachově, v 1981 odešel do důchodu.
6. Tachov, Školní 1379
7. Obec Holoven Česká na Volyni vznikla asi v r.1903. Skupina Čechů zde zakoupila jedno panství a začali hospodařit. Nejbližší česká vesnice Dědova Hora byla vzdálena asi 5 km směrem na západ a ležela přímo na bývalých polských hranicích.
8. Za období od vzniku obce až do reemigrace v r.1947, tj. za 44 roků její existence, bylo evidováno 57 usedlostí/domků/, dvě školní budovy a 78 rodin. Obec měla dvě místní označení, hlavní hořejší část se nazývala Hořejšek a dolní-Dolejšek.
9. Seznam rodin přiložen.
10. Plánek obce rovněž přiložen *z příspěvku podle přílohy Zpravodaje 1/92*
11. Vesnice byla téměř jen česká, v připojeném jmenném seznamu u rodin jiné národnosti příslušná národnost je uvedena. Usedlosti příslušníků jiných národností byly smíšeně mezi usedlostmi českými/ viz plánek obce a jmenný seznam/
12. Obec byla čistě zemědělská, bez jakýchkoliv výrobních průmyslových podniků.
13. Hostinec ve vsi nebyl. Při různých slavnostních příležitostech /posvícení, taneční zábavy apod./ někteří podnikavější občané zřizovali prozatímní bufet, pivo se dováželo z pivovaru.
14. Ve vsi byla národní česká škola s 1. až 4. post. ročníkem, na níž působili dva učitelé-Leonid Hrisevič a Václav Puler. Škola byla svého času velmi populární, navštěvovaly ji i děti z ukrajinských rodin, ač v blízké sousední Holovni Ukrajinské mohly navštěvovat školu ukrajinskou. Bohužel v r.1938 česká škola byla zrušena a zaveden ukrajinský vyučovací jazyk. Rovněž v sousední české vesnici Dědově Hoře byla svého času česká škola a v r.1938 také zrušena.
15. Ve vesnici byl Sbor dobrovolných hasičů, zařízení pocházelo z Čech. Na vysoké úrovni byla česká dechová kapela. Vedl ji a dirigoval Josef Roubal a všichni tři jeho bratři/Antonín, Vladimír a Václav/ byli též dobří muzikanti. Roubalové provozují dechovou hudbu i v současné době v Tachově. Oba Josefovi synové-Václav a Josef-vedou dechovou kapelu v rámci kulturního střediska v Tachově.
16. Ve vsi byly z veřejných staveb pouze dvě školy a kulturní dům.
17. Uvedeno v bodě č.14.
18. České ochotnické divadlo se hrálo velmi vzácně, většinou to byly hry ukrajinské.



19. Český tisk vydávaný na Volyni nikdo neodebíral, se západní částí Volyně a Československem kontakty nebyly možné.
20. Významných a pozoruhodných osobností v obci nebylo.
21. Ve vsi byla celá řada dobrých řemeslníků.  
Byli to:  
Roubal Vladimír - švec  
Lancigr Josef - kovář  
Vojta Jindřich - švec  
Vojta František - sedlák  
Vojta Josef - kolář  
Roubal Antonín - truhlář  
Janča Vladimír - švec  
Hudousek Julius - švec  
Vynikal Václav - krejčí  
Hudousek Antonín - kolář  
Vojta Emil - klempíř, zlatník.
22. Ve vsi byl obchod se smíšeným zbožím, vedl jej Roubal Josef, vlastníkem byla kooperativa.
23. Převážně se pěstovalo obilí s převahou pšenice. Obilí bylo odváděno za stanovené ceny státu jako povinná dodávka a přebytky se prodávaly na volném trhu. Velké příjmy měli zemědělci z pěstování chmele, ovocných sadů, zahradnictví a chovu včel.
24. Není nic známo.
25. Není známo.
26. Není známo.
27. Není známo.
28. Za kolektivizace bylo zkonfiskováno/rozkulačeno/ 12 rodin, někteří jejich příslušníci byli pouze vysídleni do vnitrozemí, jiní deportováni až na Sibiř.
29. Ve druhé polovině 30. let v pohraničí na bývalých polských hranicích, v důsledku nástupu fašismu v Německu, sovětské bezpečnostní složky nesmírně zостřily represivní činnost vůči tamnímu obyvatelstvu v domnění boje proti nepřítelům Sovětského svazu. Tyto represe ve značné míře postihly i tam žijící Čechy. Zatykáni a deportace byly na pořadu dne.  
V r. 1938 byli zatčeni oba učitelé - Leonid Hrisevič a Václav Puler, dále Vojta Josef, Vojta Emil, Vynikal Václav, Roubal Vladimír a Nosek Václav. Na štěstí, až na jednoho - Vladimíra Roubala - byli tito po osmiměsíčním věznění propuštěni. Vladimír Roubal byl deportován do konc. tábora na Sibiř a tam někde zhybnul. Jak a kde, to se nedozvěděla nikdy ani jeho rodina. Podobný osud potkal i některé hlavy zkonfiskovaných usedlostí na začátku 30. let v době kolektivizace.
30. V boji za svobodu proti německým fašistům, ať už jako příslušníci Rudé armády, Svobodovy armády nebo jako partyzáni, padli tito občané: Josef Šatava, Vladimír Kadlec, Vladimír Lancigr, Bohumil Buben, Vladimír Nosek, Josef Nosek, Václav Nosek/3 bratři/ a Emil Polic. Ostatní schopní bojovali všichni a měli to štěstí, že válku přežili a vrátili se domů, byť mnozí zmrzačení.
31. Nic se nepodnikalo.
32. Čs. emigranti ve vsi se nezdržovali.
33. Není nic známo.
34. Partyzánské hnutí v okolí bylo značně rozšířeno. Ruští partyzáni v noční době obec často navštěvovali, zabavovali pro svou potřebu potraviny, koňské potahy a vozy. Tak se k nim dostal i Čech Emil Polic a zahynul. Místním lidem jinak neubližovali. Horší byli Banderovci, byli to bandité, kteří rabovali, pálili a zabíjeli. Jedné noci přepadli asi 6 obcí, včetně Holovně České, a pálili kolchozní hospodářské budovy a stáje se živými zvířaty. Nikdo nesměl oheň hasit a zvířata zachránovat. Neškodili tedy Němcům, ale místním obyvatelům.

35. Není nic známo.

36. Nemám.

37. Charakteristické místní zvyky se v obci nepěstovaly.

38. V Tachově žije spousta Čechů pocházejících z Volyně, reemigrantů z r. 1947. Většina z nich už nežije, ale žijí zde jejich potomci. Převážně pocházejí z Olšanky, Antonovky, Holovně České, Žitomíru a jiných míst.

39. Nepamatuji.

40. Naši předkové na Volyni začínali velmi těžce. Mýtili lesy, zakládali zemědělské usedlosti a na začátku někteří bydleli v zemljankách.

#### Poznámka:

Připouštím, že v některých případech v plánu obce, jmen-  
ném seznamu a celkovém popisu se mohou vyskytnout někte-  
ré nepřesnosti a dokonce i chyby, neboť od reemigrace už  
uplynulo 45 roků. Nelze si po tak dlouhé době v paměti  
vše detailně vybavit.

Domnívám se však, že ty nejdůležitější věci a události  
jsou podchyceny a popsány objektivně a pravdivě.

V Tachově dne 8. února 1992.

V. Puleš



Jmenný seznam majitelů původních usedlostí  
obce Holoven Česká, okres Slavuta

1. Bulíček Václav
2. Havlíček Vladimír
3. Sahulka Vladimír /ve 20. letech odjel do Ameriky/
4. Sahulka Ota /ve 20. letech odjel do Ameriky/
5. Nosek Alexandr
6. Novotný Václav /v době kolektivizace usedlost konfiskována,  
rodina vysídlena/
7. Novotný Emil /v době kolektivizace usedlost zkonfiskována,  
rodina vysídlena, zřízena školka pro děti/
8. Roubal Václav
9. Roubal Josef
10. Nosek Vladimír
11. Nosek Václav / v r. 1938 nezákonně vězněn, pak propuštěn/
12. Vynikal Vladimír
13. Novotný Josef
14. Janča Vladimír
15. Píř Jindřich
16. Rajn
17. Roubal Vladimír /v r. 1938 zatčen, zahynul v konc. táboře na Sibiři/
18. Nosek Emanuel
19. Chalupník Alexandr
20. Novotný Bužen
21. Lancigr Josef /v době kolektivizace vězněn, vysídlen,  
za okupace se vrátil domů/
22. Rampas Josef / ve 20. letech odjel do Ameriky/
23. Šatava Josef / padl ve 2. světové válce/
24. Zoščuk Pavel / smíšená rodina ukrajinsko-česká/
25. Kopřiva Vladimír
26. Vojta Jindřich
27. Vojta František
28. Bečán Vladimír /usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena/
29. Bečán Josef /usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena/
30. Dus František
31. Pěkný / usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena/
32. Lipovský František
33. Mašek Karel /usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena/
34. Hus Mejer /židovská rodina, v r. 1941 Němci popravena/
35. Kadlec Josef /za okupace velitel schutzmanů, po válce souzen  
a po odpykání trestu přijel za rodinou do Čech/
36. Kadlec
37. Vondráček Josef /usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena/
38. Polic Josef / usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena/
39. Rampas Václav /usedlost zkonfiskována, majitel zatčen a  
skončil v konc. táboře na Sibiři/
40. Kadlec Vladimír / padl ve 2. světové válce/
41. Vojta Josef /v r. 1938 nezákonně vězněn, pak propuštěn/
42. Roubal Antonín / za okupace předseda kolchozu, po válce  
souzen a po odpykání trestu po letech  
přijel za rodinou do Čech/
43. Kratochvíl /usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena,  
zřízen kulturní dům a kanceláře kolchozu/
44. Budova školy /stará škola, jedna učebna a byt pro učitele/
45. Janča Vladimír / v r. 1938 nezákonně vězněn, pak propuštěn/
46. Humenuk Vlas / ukrajinská rodina/
47. Hudousek Julius
48. Severenuk Andrij /ukrajinská rodina/
49. Agapov Semjon / ruská rodina/
50. Vynikal Josef

51. Budova školy / nová škola, jedna učebna a byt pro učitele/
52. Mašek Emil /ve 20. letech odjel do Ameriky/
53. Vynikal Václav /v r. 1938 nezákonně vězněn, pak propuštěn/
54. Novotný Alexandr / usedlost zkonfiskována, rodina vysídlena/
55. Tymoščuk Archip / ukrajinská rodina/
56. Polic Josef
57. Zoščuk Michalko / ukrajinská rodina/
58. Píč Jan
59. Hudousek Antonín

/ Příslušná shodná čísla usedlostí viz na přiloženém plánu obce/

Počet rodin v obci byl o něco vyšší, než je počet původních usedlostí. Na mnoha usedlostech bydlely 2 rodiny/ staří a mladí/ nebo byly dva byty v jednom domě.  
Proto uvádím dodatečný seznam rodin bez vlastních usedlostí.

Jsou to:

1. Píč Vladimír
2. Buben Bohumil / padl ve 2. světové válce/
3. Puler Václav / učitel, školní byt, v r. 1938 nezákonně vězněn, poté propuštěn/
4. Lancigr Vladimír / padl ve 2. světové válce/
5. Vojta Emil / v r. 1938 nezákonně vězněn, poté propuštěn/
6. Nosek Vladimír / padl ve 2. světové válce/
7. Svjacki Konstantin / smíšená rodina polsko-česká, zvěrolékař/
8. Jakubec Vladimír
9. Polic Emil /učitel, zahynul ve válce jako partyzán/
10. Novotný Vladimír
11. Vojta Vladimír / ve válce nasazen na práci v Německu/
12. Píč Konstantin
13. Lancigr Josef
14. Chalupník Vladimír
15. Vojta Vladimír
16. Vojta Jindřich
17. Nosek Josef
18. Vojta Břetislav / zemřel v r. 1941, manželku zavraždili bandité v r. 1946, zůstaly dvě děti/
19. Hrisevič Leonid /učitel, v r. 1938 nezákonně vězněn, pak propuštěn a odstěhoval se na Krym/

V. Puler